

[Finansministeren.]

Detailhandelen. Denne Ordning vil i Forbindelse med den i § 56 foreslaaede Ophevelse af den midlertidige Forhøjelse af Afgiften for Sprit til Parfumer betyde en Lempelse i Beskatningen af de Varer, der anvendes i Frisørfaget.

Under Behandlingen i det andet høje Ting blev der endvidere foretaget en Ændring i Lovforslagets § 19, ifølge hvilken Toldbestyrelsen er bemyndiget til at fastsætte nærmere Regler, hvorefter Papir, der anvendes til Trykning af Dagblade eller til visse andre Fremstillinger, kan fritages for den i Paragraffen fastsatte Afgift. Der er her indføjet en Bestemmelse om Adgang til Fritagelse ogsaa for den periodiske Dagspresse med Stof af rent faglig Karakter, det vil altsaa sige en saadan Erhvervspresse, som udelukkende beskæftiger sig med Stof af faglig Karakter.

Under de nuværende Forhold er det ikke muligt at opstille sikre Beregninger over den Indtægt, de foreslaaede Ændringer i Forbrugsafgifterne vil indbringe. Skønsmæssigt anslaaer man efter de Ændringer, der nu er sket i det andet høje Ting, at det samlede Provenu af de Forhøjelser, som Lovforslaget indeholder, vil andrage mellem 48 og 53 Mill. Kr. Dette Beløb fordeler sig saaledes, at der falder ca. 2 Millioner paa Frugtvin, 34 til 37 Millioner paa Tobak og 12 til 14 Millioner paa stærke Drikke.

De Lempelser, der foreslaas med Hensyn til Importafgiften og Omsætningsafgiften, andrager et Beløb af omkring 30 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at det Beløb, som skulde blive tilovers af de foreslaaede Forhøjelser, svinger omkring 20 Mill. Kr. I Aabningstalen, da Rigsdagen traadte sammen, blev der stillet i Udsigt, at der skal ydes Smørrabatkort i Anledning af Margarinesalgets Bortfald; alene denne Merudgift antager jeg vil opluge det Beløb, som Merindtægten paa de ca. 20 Mill. Kr. repræsenterer.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ingeborg Hansen: Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg den højtærede Finansminister vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Den højtærede Finansminister har næppe ventet, at dette Tilsagn om Støtte skulde blive givet med Glæde, det bliver det ikke. Hvad end den højtærede Finansministers Forventninger har været, inden Forslaget blev fremsat, tror jeg, efter den Behandling, det har faaet dels i det andet høje Ting,

dels i Dagspressen, at han er klar over, at som en glædelig Begivenhed anses det ikke, at Loven skal forlænges. Disse Forbrugsafgifter, der rammer haardt til mange Sider og føles meget trykkende baade for Erhvervslivet og for Forbrugerne, er og bliver en upopulær Skat.

Herom er der vist almindelig Enighed i alle Lag af Befolkningen og inden for alle de Partier, der staar bag ved Samlingsregeringen, men det er jo let at kritisere et Skattelovforslag, og det er altid en nem Maade at blive populær paa. Det er betydeligt sværere at anvise de Udveje, der skal benyttes for at skaffe de nødvendige Indtægter til Staten. Det kan nu engang ikke ske, uden at der lægges Byrder paa Befolkningen. I vanskelige Tider, hvor Indtægtsbehovet er særlig stort, maa disse Byrder nødvendigvis blive tungere og føles trykkende, men de maa nu engang lægges paa Befolkningen; hvor beklageligt det end er, og hvor besværligt det end kan være.

I den Kritik, der er rejst mod Forslaget, glemmes det eller overses det, at Forslaget medfører adskillige Lettelser i de Bestemmelser, som de to tidligere Love om Forbrugsafgifterne har indeholdt. Denne Side af Sagen maa man ogsaa fremhæve, saa sandt som enhver Lettelse af Tidens Byrder bør noteres som et Plus. Det er i hvert Fald uberettiget og egentlig ogsaa uforsvarligt blot at pege paa de Ulemper, som Loven medfører, og ikke samtidig fremhæve dens Fortrin og de Aflastninger, som den medfører.

Den Kritik, der har rejst sig mod Lovforslaget, gælder, saa vidt jeg har kunnet forstaa, mærkeligt nok knap saa meget de forøgede Afgifter paa visse Ting, som vel nok for en stor Del af Befolkningen staar som en Slags Luksusartikler; den retter sig mere mod de Afgifter, som har været os paalagt siden Marts 1940, og som man har ønsket at slippe fri for, først og fremmest Tøjskatten. Den Dag, vi kan slippe for Tøjskatten, er vi vist alle glade, men Tiden er næppe inde til at lette Skattebyrden i de forskellige Love, vi har, og naar de Penge, der nu kommer ind gennem Tøjskatten, er nødvendige, saa maa vi finde os i at blive ved med at betale denne Tøjskat, medmindre der kan anvises andre og bedre Veje til at faa de samme Penge ind. Denne Anvisning har vistnok endnu ingen kunnet give, i hvert Fald ikke paa en saadan Maade, at Anvisningen kunde følges.

En Lettelse af Tøjskatten blev indført allerede i Oktober 1940, da Tøjkortene eller Købekortene, som de hedder, blev